

Wychodzi w każdą Srodę.

Redakcja przy ulicy Niecałej, 12.

Expedycja i Skład Główny w Księgarni
Gebethnera i Wolffa, Krakowskie-Przed-
mieście, 415.

O P Ł A T A:

Merkury:	rocz.	pólr.	kwart.
w Warszawie	rub. 4	2	1
z przesyką pocztą	„ 5,20	2,60	1,30

Ekonomista i Merkury.

w Warszawie	8	4	2
z przesyką pocztą	10	5	2,50

Cena ogłoszeń: od wiersza lub za jego miejsce
po kop. 5, albo 1/2 kop. za 5 liter.

MERKURY,

dodatek tygodniowy do Ekonomisty.

TYDZIEŃ FINANSOWY.

W krajach przedlitawskich monarchji austriackiej nastąpił z wrot, który zawiódł wszelkie oczekiwania. Gabinet hr. Potockiego rozpoczął działanie niespodzianie w chwili, gdy nieskończyły się jeszcze jak sądzono, rokowania z Czechami, a z Galicją nierozpoczęły jeszcze. Co do stanu pierwszych opinia publiczna, jak się teraz pokazuje była w błędzie. Układy z nimi nigdy nie były na dobrej drodze. Lubo hr. Potocki dał już dowody pojednawczego usposobienia i dobrej woli pod względem zbliżenia się do nich, Czesi na to wszystko odpowiadali tylko coraz bardziej wygórowanemi żądaniemi. Prezes gabinetu przekonać się mógł, że nie ma nadziei porozumienia się z nimi, i przyznać należy, że skoro raz do tego przyszedł przeświadczenia, działał prędko i stanowczo. Bezpośrednio po powrocie jego z Pragi do Wiednia, ogłoszone zostały patenta cesarskie rozwiązujące radę państwa i wszystkie sejmy krajowe, z wyjątkiem czeskiego i nakazane nowe wybory. W przedstawieniu złożonem cesarzowi, hr. Potocki dowodzi konieczności trzymania się drogi konstytucyjnej, wspomina o rozszerzeniu autonomji prowincjonalnej i zapowiada wprowadzenie bezpośrednich do rady państwa wyborów. Widocznie chodzi mu jednak przedewszystkiem o uzupełnienie rady i o okazanie niemieckiemu stronnictwu, że nie ma mowy o zniesieniu konstytucji lutowej. Ogłoszenie patentów cesarskich przyspieszył zdaje się fakt, że stronnictwo niemieckie niecierpliwie się i w rozmaity sposób niezadowolone swoje objawiać zaczynało. Postąpienie prezesa gabinetu uśmierzyło agitację niemiecką, ale Niemcy sami nie wystarczają do uzupełnienia rady państwa, potrzeba ku temu koniecznie ludów słowiańskich, których nieobecność w radzie, tę ostatnią rozbiło w końcu. Czesi bardziej niż kiedykolwiek oburzeni na rząd, bezwarunkowo do rady nie przybędą; pytanie co zrobią Polacy, Słowienicy i Tyrolczycy, których wyjście z rady spowodowało bezpośrednio ostatnie konstytucyjne przesilenie. Bez Czechów rada państwa nigdy nie będzie kompletną reprezentacją

monarchji, ale gdyby się Polacy, Słowienicy i Tyrolczycy skłonić dali do wrócenia do niej, rada mogłaby istnieć choć w formie takiej jak za mnisterjum Giskry Herbsta. Otóż niewiadomo, czy się hr. Potockiemu powiedzie nakłonić te trzy kraje do obesłania rady. Czesi opierając się na ugodzie jakoby zawartej między nimi a Słowienicami i Tyrolczycami, utrzymują, że te dwa ludy stać będą przy nich; być może jednak, że to ostatnie nie jest tak pewnem, jak się prasie prażskiej wydaje, owszem jest daleko prawdopodobniejszym, że Słowienicy i Tyrolczycy pójdą za przykładem Galicji. Od postawy jej zależy przyszły obrót przesilenia konstytucyjnego. Zdaje się, że rząd będzie się starał zjednać ją sobie; Galicja uznaje obowiązującą obecnie konstytucję i nie jest w zasadzie przeciwną obsyłaniu rady państwa wiedeńskiej, wszakże żąda znacznego rozszerzenia autonomji. Czy gabinet na żądania jej ostatecznie się zgodzi, wkrótce pokazać się powinno, gdyż rokowania między hr. Potockim a delegatami galicyjskimi blizkiemi już są zakończenia.

Ruchy republikańskie we Włoszech w upłynionym tygodniu ustały. Wzburzenie umysłów od kilku miesięcy na Półwyspie wznagające się, ustępować zaczyna, i zdaje się, że rząd włoski na czas jakiś od rewolucjonistów będzie miał spokój. Pomyślniej udała się rewolucja w Lizbonie, gdzie znany jako autor mnogich pronunciamentów, maszałek Saldanha, zyskawszy poparcie części wojska, bez wielkich trudności obalił ministerjum ks. Loulé. Przewrót ten, zakrawający zresztą na rewolucję pałacową o tyle tylko byłby ważnym, o ile sprawdziłoby się, że Saldanha będąc zwolennikiem unji iberyjskiej, za porozumieniem się z Napoleonem III i Hiszpanją popierać będzie polityczne zjednoczenie krajów pirenejskich.

Fenjeni amerykańscy wykonali nareszcie dawno zapowiedziany napad na Kanadę, który jednak tak samo jak poprzednie, nie udał się, a w dodatku okrył fenjenów śmiesznością.

Na Londyński targ gotówki dwa oddzielne prądy oddziaływały. Z jednej strony o 20 milj. funtów ster. powiększone zapasy metaliczne banku, połączone z ciągłym napływem gotówki; nadmiar gotówki na głównych targach kontynentu; korzystne kursa weksli i niezachmurzony horyzont polityczny. Z drugiej strony: ogromna potrzeba gotówki w interesach spekulacyjnych giełdy; widoki na emisje nowych zagranicznych pożyczek i niezmiernie przedsięwzięcia przemysłowe szukające gotówki: Te dwa przeciwne prądy podtrzymywały równowagę 3% skupu, który w prywatnych tranzakcjach za ledwie o mały ułamek bywa zmniejszany. Jest więc ogólne mniemanie, że w razie zmniejszenia się przypływu gotówki, obecna stopa może się stać niewystarczającą. Pomędzy nowymi pożyczkami ma być wkrótce ogłoszoną przez Rothschilda subskrypcja na 5% pożyczkę hiszpańską w ilości 2½ milj. £., po kursie 80%, a dom Schrödera pracuje nad znacznie większą pożyczką peruwiańską. Obroty giełdowe są wielkich rozmiarów; konsule traktowano po ciągle podnoszących się kursach od 94³/₁₆ do 94⁷/₁₆; największe jednak transakcje odbyły się w zagranicznych, a szczególnie hiszpańskich i portugalskich papierach; po zejściu bowiem wywołanem przez Saldanbę, giełdziści uspokoili się. Tegoroczne pruskie Obligi płacono chętnie po 86½.

Na paryżką giełdę mowa cesarza Francuzów pozostała bez wpływu. Obroty na giełdzie były znaczne, ale po obniżających się kursach większej części papierów i nieodpowiednio ogromnemu napływowi gotówki, którą zachowują na ogłosić się mające wkrótce emisje znacznych przedsięwzięć. Bank państwa był również mało czynnym, jak tego dowodzi bilans wykazujący:

gotówką w kasie	1297 milj.,	czyli 16 milj. więcej
portfel.	541 „ „	20 „ mniej
biletów w obiegu	1395 „ „	26 „ „

Sprawozdanie to powitano obniżeniem kursu Akcyj bankowych z 2900 do 2885. Renta rozpoczęła kursem 74,65, po chwilowem dotknięciu 74,90 zepchniętą została na 74,60, ale w końcu wróciła do 74,90. Włoska natomiast ciągle szła w górę i 58,60 doszła do 59,50. Nad podnoszeniem kursów rent włoskiej, hiszpańskiej, tureckiej i kilku innych papierów czuwają 4—5 syndykaty uprawiające tamtejszy targ celem wydobycia dla siebie możliwie korzystnych realizacji posiadanych papierów. Zdaje się, iż niektóre cel swój osiągnęły, albowiem renta turecka z 50, doszedłszy do 52, nagle spadła do 50,90; hiszpańska z 31 wróciła do 26½. Akcje kredytu ziemskiego spadłszy w zaprzyszłym tygodniu z 1330 na 1307,50, obniżyły się jeszcze na 1302,50, z tej przyczyny, że spekulanci obawiają się, ażeby po przyjściu do skutku nowej pożyczki, towarzystwo nie było zmuszone spłacić należny miastu dług.

Z ruskich papierów najlepiej trzymały się Obligi konsolidowane po 86½, co wynosi 1% podwyżki w ciągu tygodnia. Mikołajewskie dawne płacono od 350 do 353 franków, a nowe od 347 do 349. Akcje wielkiego towarzystwa z początku tygodnia 455, a w końcu 457,50.

W Wiedniu przeciwne sobie partie spekulacyjne ani na chwilę nie ustają, ale po za obrębem onych panuje wielka oględność. Niepewny stan polityczny kraju, zamknięcie rady państwa i rozwiązanie sejmów, wytrwały opór Czechów, a przytém wszystkiem niemożność rozwiązania zagadki politycznej obecnego gabinetu — niepokoją umysły i skazują napływowe kapitały na straty przynoszącą bezczynność. Nie małej też wagi jest dla wiedeńskiej giełdy wiadomość, że francuzcy posiadacze austriackich tytułów pożyczek nie przedstawionych z końcem marca jako prekluzyjnym terminem do konwersji — za przykładem angielskich starają się o wykluczenie austriackich pożyczek z giełd francuzkich. Niekonwertowanych w przepisany czas tytułów znajduje się

w Anglii 14 milionów, a we Francji 59 milionów guldenów. Akcje banków przy niewielkich zwrotach kursowych, z małą różnicą utrzymały się w końcu tygodnia przy kursach początkowych. Kredytowe 256; instytucja ta ma w tym tygodniu ogłosić subskrypcję na Akcje przemysłsko-lubkowskie; niektórzy mniemają że dla uniknięcia możliwego niepowodzenia, akcje będą bezpośrednio na sprzedaż wystawione. Anglo-austriackie 325, Franko-austriackie 119, Lombardy 192,70; w kursie tym jest podwyżka o 50 cent. pomimo że dochody tej drogi od 14 do 20 b. m. były znów niższe o 65.575 guldenów. Losy austriackie podlegały rozprawom odbywanym w parlamencie północno-niemieckim dążącym do wykluczenia z giełd związkowych wszystkich obcych premjowych pożyczek — z 1860 r. były na 96, a z 1864 r. na 118,80; ale po odrzuceniu wniosku, podniosły się do 96,50 i 119,75.

W Berlinie spekulanci nie mogli znaleźć środków do podniesienia kursów; liczyli na efekt mowy cesarza Napoleona, następnie na mowę króla przy zamknięciu parlamentu związkowego, ale ani jedna, ani druga nie była w możności rozbudzić uśpiony od pewnego czasu zapal do spekulacji. Głównie, a nawet prawie wyłącznie zajmowano się akcjami wewnętrznych dróg żelaznych, z których niemal wszystkie dały dosyć wysokie za rok zeszły dywidendy, i tak: najulubieńsze na giełdzie Kolońsko-Mindeńskie dały 8⁹/₁₀%, zatem więcej jak od początku założenia tej linii; kurs ich 130 przy podwyżce 3 tal. Górno-Marchijskie stare ze 118 podniosły się do 120½, nowe z 113¼ do 116, dywidendy dały 8½%, Mogunckie przy 9½% z 134 doszły do 135, Górno-Szląskie dawszy 13½% ze 168 podniosły się do 171.

Z obcych papierów najwięcej powodzenia miały Amerykany po 96, rumuńskie Obligi po 70½, ruska premjowa pożyczka, która nie tylko że w kursie powetowała zaprzyszły tygodniową katastrofę, ale jeszcze podniosła się I em. z 113¼ do 117¼, a II em. z 111¼ do 114¼; również dobry odbyt miały Akcje warszawieńskie przy 57½. Austriackie papiery po rozchwianiu się układów z Czechami, niemal wszystkie ucierpiały.

Operacje banku przy nadzwyczaj wielkim napływie gotówki, zmniejszyły się, albowiem prywatny skup w najdłuższych terminach rzadko przechodził 3%; to też bilans bankowy wykazuje:

gotówki w kasie więcej o	tal. 977.000
skup weksli mniej	„ 567.000
„ zastawów mniej o	„ 587.000
biletów w obiegu „	„ 368.000

W Petersburgu ubiegły tydzień był wielce korzystnym dla kursów weksli, albowiem słabe nadzieje na zbiory we Francji i w Anglii, wielce wpłynęły na ożywienie się transakcyj zbożowych na targach gubernij południowych i Rygi, z wytworzeniem takiej ilości weksli zagranicznych, że kupujący cofając się z targu, uzyskali w końcu tygodnia znacznie wyższe kursa, a mianowicie: na Londyn po 29½, na Amsterdam po 146½, na Hamburg po 26½, na Paryż 308½, na Marsylję po 309½.

Że jednak niewielka jest wiara w utrzymanie się tych cen, dowodzą tego obroty na późniejszą dostawę po znacznie niższych kursach, bo za Londyn na lipiec płacono 29¼.

Z tej samej przyczyny nic nie obrócono w półimperjalach, gdyż nabywcy chcieli płacić odpowiednio walucie rs. 6,64, a posiadacze żądali 6,67.

Ruch w papierach publicznych był niezmiernie ograniczonym. Premjowa pożyczka z wyż wymienionej przyczyny wróciła do 150¾ i 147¾, akcje wielkiego towarzystwa trzymały się przy 148½, za terespolskie w zaniedbaniu żądano 114, warszawieńskie płacono po 70. Obligi dróg żel. przy podnoszeniu się waluty spadają; konsolidowane ofiarowano po 109. Listy zastawne po 113.

W Warszawie, gdy kursa podnosiły się, były z tego powodu słabe obroty; obecnie przy obniżaniu się były jeszcze słabsze. Obniżka w tym tygodniu wyniosła blisko 1%, z początku bowiem płacono za Berlin 133³/₈%, a w końcu 133%, Londyn z 8,24¹/₂, zszedł na 8,17, Paryż z 98,25 na 97,80, Wiedeń z 99,15, na 98,40, na Petersburg i Moskwę nie uległy zmianie.

Z papierów publicznych najwięcej zajęcia dawały Listy Zastawne, a chociaż je w dosyć znacznych sumach nabywano, jednak-

że przewyższające ofiarowania cokolwiek obniżyły kursa: I serii do 94,70 z kuponem i do takiego kursu za II serję. Nowe 5% Listy, przy spodziewanym wprowadzeniu ich wkrótce na giełdę berlińską, trzymały się lepiej i z 93¹/₃ oprócz kuponu, zeszły tylko do 93¹/₄. Likwidacyjne starano się utrzymać przy kursie 78¹/₃ z kuponem. Obligów Tow. Kredyt. nabyto nie wielkie sumy po 100²/₃.

W Akcjach nic nie robiono.

WYTWÓR I SPOŻYCIE MIĘSA.

I.

Już dawniej *Ekonomista* podawał cyfry statystyczne i uwagi dotyczące się krajowego wytworu, przywozu i spożycia mięsa. Kwestja drożyzny tego ważnego artykułu żywności, świeżo przez prasę naszą rozbieieraną była. W Wiedniu, gdzie wysokie ceny mięsa również we znaki się dają, zarządzono specjalne w tej mierze badania. Rezultaty ich podane będą w przyszłych poszytach *Ekonomisty*. Tutaj zaś przedstawimy niektóre ogólne dane wytworu i spożycia mięsa z krajów występujących wybitniej w tym względzie.

Wysokie ceny mięsa, prawie wszędzie objawiające się w tych czasach, wiążą i łączą w sobie dwa przeciwne interesa: spożywców i wytwórców. Rolnicy uskarżają się, że przy dzisiejszych cenach zaledwie obstać mogą, i że niższe ceny zrujnowałyby hodowlę bydła. Śledzą też i bacznią zwracają uwagę na ciągłe usiłowania dostawy do Europy mięsa zamorskiego, częścią przez transport żywego bydła, częścią zaś jako różnego rodzaju mięsne konserwy.

W handlu mięsem objawiać się zaczyna podobne spółzawodnictwo jak w zbożu i wełnie, Australja i Ameryka korzystając z nowych wynalazków w dziedzinie chemji i ułatwienia środków transportowych, dostarczają do Europy, a głównie do Anglii coraz większe masy zbywających im produktów rolniczych, a w szczególności i mięsa.

Zwracając uwagę na Australję, znajdziemy, iż rozległa ta kraina w 1788 r. posiadała zaledwie 29 sztuk owiec. Zwierzęta te, sprowadzone tam przez Anglików, wybornie się zaaklimatyzowały. W pięć lat potem liczba owiec w Australji wynosiła sztuk 235, w 1796 r. 1531 sztuk, w 1800 r. 6124, a dzisiaj po upływie lat 81 doszła do kolosalnej cyfry 45 milionów! Obok tego znajduje się tamże 618.124 koni, 3.568.436 sztuk bydła i 520.086 świń.

Podług ostatnich poszukiwań, liczba owiec wynosi:

w Stanach Zjednoczonych	32.795.597 sztuk
—Rosji europejskiej	39.315.000 „
—Anglii	35.607.812 „
—Francji	33.281.592 „
—Hiszpanji	22.054.967 „
—Austrii	16.573.459 „
—Prusach	10.329.030 „
—Holandji	1.088.006 „

Z małemi wyjątkami krainy Australji, przedstawiają ciągle powiększenie się liczebne bydła, a nie ma żadnej podstawy pozwalającej przypuszczać ubytek w tej mierze, owszem przeciwnie są prawie pewne widoki na ciągły wzrost progresyjny. Nic więc dziwnego, iż pomimo wzrastającej ludności miejscowej, takie masy mięsa nie znajdują dostatecznej ilości spożywców i że ceny jego są tam nadzwyczajnie niskie. W Melbourne w roku zeszłym płacono w jatkach funt baraniny po 1 pensie, a na au-

kcji 1800 owiec chorych na racice sprzedano ¹/₃ po 45 kop. a ²/₃ po 17 kop. sztukę. Tak niesłychanie niskie ceny mięsa, przypadły jednocześnie ze złemi cenami wełny i przy pomocy chemicznych środków zachowywania od zepsucia, wywołały energiczne usiłowania wywozu mięsa do Anglii. Zbytecznym byłoby wymieniać wszystkie w tej mierze poczynione próby. Dość wspomnieć olbrzymie jatki i rzeźnie Patrika Hayesa w Melbourne, zdolne przerabiać dziennie, po 2000 owiec na ekstrakt i mięso solone. Ogromne ilości tej baraniny, równie jak wołowiny odchodzą ztamtąd do Anglii; mnóstwo okrętów zaopatruje się w to mięso na podróż. W Londynie urządzono składy, w których funt baraniny lub wołowiny bez kości kosztuje tylko 5 pensów. Pomimo gorliwych zachwał gazet angielskich, mięso to co do jakości nie jest bez zarzutów. Technicy i chemicy siłą się na sposoby usunięcia tych różnych niedostatków i ciągle pojawiają się patenty na nowe odkrycia i metody przechowywania mięsa. Rezultaty w tym względzie są tak zadawalniające, iż teraz jeszcze w Australji powstają nowe zakłady konserwacji mięsa, dostarczające głównie dla Anglii wcale smacznego produktu. W ostatnich czasach i do Bremy zaczęto wysyłać beczki z tą australską konserwą.

W Ameryce północnej napotyamy podobne usiłowania. Bogałe w pastwiska Teksas, Floryda i wielkie Pampasy, obfitują w bydło, a niskie ceny zboża na Zachodzie, sprzyjają hodowli świń. Największe z przedsięwzięć tego rodzaju powstało w ostatnim roku w Chioago, jako towarzystwo akcyjne. Od końca roku zeszłego wysyłają ztamtąd regularnie transporty wołów, cieląt, świń, a nawet drobiu do Londynu, gdzie cieszą się znacznym bardzo odbytem. W Ameryce południowej istnieje, jak wiadomo w Buenos-Ayres wielkie akcyjne towarzystwo fabrykacji ekstraktu mięsnego Liebiga. Wytwór ten nie zupełnie odpowiada oczekiwaniom, wymaga bowiem w użyciu dodawania wielu bardzo innych materij. Pominąwszy ten ekstrakt i masy suszonego i solonego mięsa, jakich pastwiska La Platy dostarczają dla Indij zachodnich, nadmienimy, że na początku roku zeszłego powstało inne znów towarzystwo akcyjne dostawy z Buenos-Ayres do Londynu bydła żywego, a to na własnych, umyślnie w tym celu odpowiednio zbudowanych statkach. Początkowo wprowadzono w ruch cztery takie parowce. Pierwszy z nich „Ariadna” opuścił Londyn 22 listopada r. z. i przybył z powrotem na miejsce w lutym. Pierwszy zaś próbny transport wołów parowcem „Taiti,” rozprzedano po 17 f. st. z pięknym dla przedsiębiorców zyskiem.

Algier w ostatnich latach przedstawia ciągle wzrastający udział w dostawie bydła do Anglii. Wysyłki jego podwoiły się i wynoszą obecnie ¹/₄ całkowitego przywozu Anglii, wynoszącego około 400.000 sztuk.

Włochy podobnie dostarczają znaczną ilość bydła rzeźnego; wywóz ich do Anglii wynosi około 50.000 sztuk.

Holandja i kraje przybaltyckie również zasilają regularnie targi angielskie. Ścieśnienia jednak i ostrożności przedsięwzięte na skutek zarazy wybuchłej w 1866 i 1867 r., przez którą Anglja straciła około ¹/₃ miliona z swoich pięknych stad, zmniejszyły znacznie przywóz bydła do tego ostatniego kraju.

II.

W wykazach statystycznych przywozu mięsa do Anglii, wprowadzono od lat dwóch, oddzielne rubryki dla mięsa solonego i świeżego. Podług tego przywieziono centnarów mięsa:

	w 1867 r.	w 1868 r.
Wołowiny	46.681	3.060
Świniny	5.377	3.577
Solonój:		
Słoniny, szynek.	230.181	355.176
Wołowiny	98.493	165.475

Zwiększenie ostatnich rubryk w ciągu sześciu miesięcy, okazuje jak silnie wzrosły dowozy z powyżej wymienionych krajów; gdyż przez rok cały dowóz przyrządzonej wołowiny wyniósł co najmniej 300.000 centnarów. Przyjąwszy na wołu 5 centnarów, cyfra ta przedstawi 60.000 sztuk.

O ile wielkie te dowozy mięsa z krajów zamorskich na ceny jego wpływają, obecnie dokładnie oznaczyć nie można. To jednak jest wielce pocieszającym, że zagrażający wzrost drożyzny, przez silną konkurencję bogatych w bydło i paszę krajów, choć w części usunięty zostanie, a masy nawet ludu, nie poprzestając na samych tylko najgorszych odpadkach, będą mogły korzystać z dobrego i posilnego mięsa. Nie jeden nie uwierzyłby nawet, jak wszystko z wołu i owcy bywa spożytkowane i jakich cen dochodzą odpadki rzeźne różnego rodzaju sprzedawane po wielkich miastach biedakom. Mięso wyborowe zawsze pewno drogo cenione będzie, a to tém bardziej jeżeli właśnie przy tej samej cenie sztuk całych, odpadki coraz mniej na pożywienie dla ludzi poszukiwane będą.

Co się tyczy samego spożycia, to obliczenia wykazują, że we Francji biją rocznie około 4 miliony bydła; z tego cieląt około 2½ milj. wagi średniej około ½ centnara i jakie 1½ milj. wołów, krów i młodego bydła średniej wagi po 2 centnary. Wszystko to razem daje około 8 milj. centnarów mięsa (?). W Anglii biją rocznie około 2 miliony bydła; w tej liczbie cieląt bardzo mało, a tylko po większej części same sztuki ciężkie, wagi około 5 centnarów. Ogólna zaś ilość mięsa wynosi tam około 10 milj. cent. Owiec spożywa Francja 8—9 milj., co licząc po 37 funtów sztukę, daje około 3½ milj. cent., Anglja około 10 milj., po 74 funtów przecięciowo sztuka, czyli około 7½ milj. cent. Obok tego spożycie roczne świniny we Francji, dochodzi około 6—8 milj. cent., w Anglii zaś do 16 milj. cent.

Tym sposobem całkowite spożycie mięsa we Francji wynosi około 18½ milj. cent., w Anglii zaś 33½ milj. cent. Widzimy więc, iż w Anglii spożycie mięsa w porównaniu z Francją, większe jest o 15 milj., chociaż ludność tej ostatniej przechodzi ludność angielską o 7 milj. We Francji przypada rocznie 45 funtów mięsa na głowę, w Anglii 100 funtów. Francja wytwarza sama na własne spożycie około 1/12 i potrzebuje dowozu tylko 1/12 całkowitego spożycia swego. Anglja przeciwnie przedstawia daleko większe dowozy, które znów sama wyprowadza. Potrzebuje bowiem ogromnej ilości mięsa na zaopatrzenie swjej floty; czego jednak w dokładnych cyfrach oznaczyć nie można.

Niemcy nie posiadają w tej materji cyfr dokładnych. Wiadomo tylko że sprowadzają wielkie ilości bydła z Węgier i Polski, na własne spożycie lub dla dalszego wywozu przez porty północne do Anglii. Silny wywóz bydła do Anglii, jak również wzrastające spożycie jego w Niemczech, wpływają znacznie na podnoszenie się cen jego w ogóle, a w naszym kraju w szczególności.

Z postępem chemji, z udoskonaleniem środków transportu przez budowę specjalnych dla przewozu żywego bydła okrętów,

spodziewać się należy w handlu mięsem dobroczynnego wpływu konkurencji. Dowóz wielkich mas bydła z krajów weń obfitujących na targi Europy, położony tam wygórowanym cenom, a na przyszłość zasobni tylko i zdolni rolnicy będą się mogli ostać przy sztucznej hodowli bydła.

Wiadomości bieżące.

— *Borysławskie towarzystwo eksploatacji nafty.* Na tegoroczném ogólném zgromadzeniu akcjonariuszów rzeczzonego towarzystwa, złożono 800 akcji, przedstawiających 60 głosów, wystarczających dla prawomocności postanowień towarzystwa. Podług przedstawionego sprawozdania z obrotów do końca marca 1870 r. otrzymano zysku 21.372 fl. 96 kr. Wydano na zarząd 5000 fl., na spłatę kuponu z 30 czerwca i 31 grudnia 1869 r. 8000 fl., inne koszta ogółem 19.540 fl. 18 kr. Pozostał zatem po spłaceniu 6 procentu nadzysk 1832 fl. 78 kr. Kupon lipcowy od kapitału akcyjnego 200.000 fl. postanowiono wypłacić w kwiecie 6 fl. Sprawozdanie podaje następnie, że wydobywanie wosku ziemnego w Borysławiu uległo zmniejszeniu skutkiem napływu wody do kopalń. Zarząd przedsięwziął odpowiednie środki usunięcia wody, po uskutecznieniu czego na nowo wyzysk tego produktu energicznie rozwinięty zostanie. Wydobywanie oleju w Schodnicy szło zupełnie pomyślnie.

— *Pruskie targi wełniane w r. 1869.* Na 18 znaczniejszych targowiskach królestwa pruskiego w 1869 r. sprzedano ogółem 337.660 cent. wełny (w 1868 r. 284.097 cent.). Z tego przypada na wełnę wysoko-cienką 4695 cent. (w 1868 r. 5006 cent.), na wełnę cienką 105.732 (w 1868 r. 89.955 cent.). Najwyższa cena wełny wysoko-cienkiej była 105 tal. we Wrocławiu; najniższa 70 tal. w Królewcu. Za wełnę cienką płacono najwyżej we Wrocławiu 90 tal., najniższa w Cassel 36 tal. Za średnią płacono najwyżej we Wrocławiu po 70 tal., najniżej w Diez 28 tal. Za ordynarną płacono najwyżej we Wrocławiu 50 tal., najniżej w Hanowerskiem w Hildesheimie 19 tal. (G. H.)

— Most na rzece Moskwie zgorzał ze szczętem 20 maja. Ruiny gazowe przeprowadzone pod mostem i telegraf miejski zniszczone zostały.

— W N. 102 *Dziennika Warsz.* i innych pismach następnę ogłoszone zostały przepisy: a) o porządku użytkowania ze służebności przyznanych na zasadzie ukazów z d. 19 lutego 1864 r. i z dnia 28 października 1866 r. włościanom i mieszkańcom w dobrach prywatnych, instytucyjnych i rządowych; b) o porządku rozpoznawania zażaleń przeciwko naruszeniu lub nadużyciu praw do tych służebności.

— *Nowe Listy zastawne m. Warszawy* pomnożą wkrótce liczbę i rodzaj naszych papierów publicznych. Wykonanie ich poruczone zostało zakładowi litograficznemu p. Maksymiljana Fajansa. Do odrobienia nowych Listów Zastawnych dla Warszawy użytą została sprowadzona z Paryża maszyna giloszunkowa wynalazku p. Barrère. Akceptowane już próby nowych Listów Zastawnych są tej samej wielkości co Listy Zastawne ziemskie i odznaczają się wyrazistością pisma i wdziękiem rysunku. Będą one drukowane nie na pergaminie jak Listy kredytowe ziemskie, lecz na papierze z wodnemi znakami zamówionym w Londynie, z kąd papier takowy wkrótce ma nadejść. Obok odpowiedniej cienkości, zaleca go szczególna moc, w zwyczajnym papierze u nas dotąd nieznaną. Znaki wodne składają wyrazy: „Towarzystwo Kredytowe miasta Warszawy,” a w pośrodku herb naszego grodu — syrena. Egzemplarze Listów będą czworaki, po rs. 100, 250, 500 i 1000, w czterech kolorach: żółtym, niebieskim, zielonym i różowym. Opatrzone będą tekstem w językach rosyjskim, polskim,

angielskim i niemieckim. Ważnym jest także, iż rytowanie i druk nowych Listów Zastawnych poruczono zakładowi miejscowemu, da to bowiem zajęcie i pożądany zarobek tutejszym pracownikom.
(G. H.)

— *Osobom handlującym zbożem* donosimy, że od 1 stycznia 1871 r. wszelkie transakcje w Szczecinie na dostawę, odbywać się będą, co do owsu, w ilościach po 600 cent. cel., zaś co do wszelkiego innego zboża, grochu, rzepaków i kukurydzy w ilościach po 1000 cent. cel. Ceny notowane będą za 20 centnarów celnych.

— *Sprzedano w Gdańsku* od 1 stycznia do 24 maja r. b., pszenicy 25.005 tonn, żyta 13.940 t., jęczmienia 5.006 t., owsa 399 tonn, grochu 6.371, rzepaków 325 tonn.

— *Warszawa i drogi żelazne.* Przeszłoroczna diwidenda 7 1/2 pct. drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej pozwala dobrą wróżyć przyszłość. Rok przeszły nie był wcale wyjątkowym; a i w ubiegłych miesiącach nowego roku, ruch na obu liniach warszawsko-wiedeńskiej i warszawsko-bydgoskiej, przedstawia wcale pomyślne rezultaty. Podług ostatnich wykazów, dochody drogi żel. warsz.-wied. w miesiącu marcu o 57.301 rs. a w końcu marca o 75.301 rs.; na drodze zaś warsz.-bydgoskiej w marcu o 23 490 rs., do końca zaś marca o 32.123 rs. były większe jak w roku poprzednim. Zwiększenie to dochodów głównie leży w rozwiniętym bardziej ruchu towarowym, ściśle związanym z polityką taryfy, na którą też zarząd kolei zwrócił baczną uwagę. Działalność w tym względzie została obszernie rozwinięta, taryfa została przejrzana i właściwe na czasie poczyniono deklaryfikacje. Prócz tego postarano się o rozwój ruchu szlążko-polskiego i bezpośrednią komunikację z kolejami saskimi, galicyjskimi i austriackimi, a mianowicie z Triestem. Spodziewać się też należy, że z rozwojem stosunków między Triestem a Indjami zawiążą się również bezpośrednie stosunki z tym portem dla towarów południowo-orientalnych.

— *Towarzystwo eksploatacji nafty galicyjskiej.* Niedawno bank galicyjski dla handlu i przemysłu usiłował utworzyć Towarzystwo dla poszukiwania nafty i wosku ziemnego. Kapitał Towarzystwa ustanowiony został 3.000.000 fl., złożony z akcji na okaziciela po 200 fl., akcje wypuszczane serjami; pierwsza 2000 sztuk akcji. Wypłata na akcje pierwszej serji 50% czyli 100 fl. Po podpisaniu akcji pierwszej serji i wniesieniu 50% na każdą z nich, zebrani akcjonariusze przystąpić mają do ukonstytuowania Towarzystwa i wybrania rady zawiadowczej. Dotychczas jednak starania o zebranie podpisów na akcje w ilości dostatecznej do ukonstytuowania Towarzystwa nie wydały pożądanego skutku, a obok tego dają się słyszeć zewsząd narzekania ludzi, którzy dla braku kapitału w miejscowościach wielkie nawet rokujących nadzieje, zmuszeni są porzucić rozpoczęte

roboty, szukając napróżno dotąd pomocy w zawiązać się mającym Towarzystwie; pomocy która i samemu Towarzystwu znakomite przyniesieby mogła korzyści. Byłoby do życzenia, aby osoby interesowane w przemyśle naftowym zebrać się chciały na walne zgromadzenie i uradziły wspólnie, jakichby należało użyć środków, by projektowane Towarzystwo do skutku doprowadzić, a nadając mu właściwy kierunek, przyczynić się do podźwignięcia i uporządkowania tej tak ważnej gałęzi przemysłu krajowego, przedstawiającej wcale korzystne szanse, jak tego dowodzi nowa fabryka przetworów naftowych p. Wedemana w Rober-towie.

Sprawozdanie tygodniowe.

Gdańsk 28 maja. Po poniedziałkowej silnej burzy, powietrze chłodne i zimne. Wiatr południowo-zachodni.

W Anglii transakcje zbożowe w początku tygodnia były bardzo spokojne. Pod naciskiem znacznych dowozów z Ameryki i z nad Śródziemnego morza, pszenica zagraniczna była zaniebdana, ceny się chwiały i nawet nieco osłabły. Pszenica krajowa również trudny miała odbyć i nawet przy małych ustępstwach nie znajdowała odbiorców, ponieważ pod wpływem dość pomyślnej pogody stan ozimin znacznie się poprawił, nadzieje na obfite sprzęty się ożywiają, a przeto pokup tylko na zaspokojenie bieżących potrzeb się ogranicza. W ostatnich dniach jednakże w Londynie i w Liwerpoolu targi były nieco ożywieńsze, i ceny miały tendencją do wzmocnienia się.

Jęczmień i groch ławiejszy miały odbyć przy nieco wzmocnionych cenach.

We Francji zadowolenie ze stanu ozimin nie jest powszechne, pokup przeto pozostaje dość ożywiony i na wielu placach pszenicę w ostatnich dniach płacono o 35 do 50 cent. na 120 kilog. drożej jak zeszłego tygodnia; szczególnie w środkowej Francji ceny miały wybitną tendencją do wzmocnienia się.

Żyto bardzo mało ofiarowane, osiągało z łatwością ceny zesłotygodniowe.

Na naszym placu pokup był słaby i ceny pszenicy cofnęły się w pierwszych dniach o 1 tal. na 2000 funt. W piątek jednakże targ był ożywieńszy, tak, że ceny prawie o tyle się podniosły, o ile w pierwszych dniach spadły. Ceny żyta były chwiejne, sprzedaż jednakże dość łatwa, a od środy ceny cokolwiek się wzmocniły.

Jęczmień i groch po cenach zesłotygodniowych. Sprzedano w tym tygodniu pszenicy centnarów 38,000, czyli ton 1,900; żyta cent. 36,000, czyli ton 1800; jęczmienia centnarów —, czyli ton —; grochu cent. —, czyli ton —.

Płacono za 2.000 *Ł* wagi celnej, czyli jednę ton: *Pszenicy* wysoko pstrój (wagi hol. 127—130) tal. 63 sgrg. — do tal. 67 srg. —, czyli za korzec warsz. (wagi pols. 239 do 245) złp. 48 gr. 6—złp. 51 gr. 6.

Pszenicy jasno-pstrój (wagi hol. 123—126) tal. 60 srgg. — do tal. 63 srgg. —, czyli za korzec warsz. (wagi pols. 231—237) złp. 45 gr. 27 do złp. 48 gr. 6.

Pszenicy ordynaryjnej (wagi hol. 111—125) tal. 51 srgg. 10 do tal. 60 srgg. 10, czyli za korzec warsz. (wagi pols. 209—235) złp. 39 gr. 9 do złp. 46 gr. 6.

Żyta (wagi hol. 120—125/6) tal. 43 srgg. 20 do tal. 46 srgg. 20, czyli

STAN OPERACIJ BANKU POLSKIEGO.

	w d. 21 maja	w ciągu tygodnia		w d. 28 maja
		przybyło	ubyło	
	r	u	b l	i
1. Skup. Portfel { w Warsz.	2 151.255, 17	166794, 85	142800, 83 1/2	2.175.249, 83 1/2
{ w Łodzi	568 711, 24	32564, 09	45493, 37 1/4	585.781, 95 1/2
{ w Włocł.	451 004, 68	24993, 93	19251, 10	4.6.747, 51
{ zagranicznych	315.364, 20 1/2	139671, 43	66915, 49 1/2	388.120, 14 1/2
2. Zaliczenia na papiery publiczne	562.881, .	7990, .	15528, .	555 343, .
3. Pożyczki na zastaw { towarów (a) wełny	124.557, 25	7, 57	6117, 57	118.447, 25
{ in. tow. (b)	166.882, 27	4379, 13	7489, 13	163.272, 27
{ kosztowności	323 960, 19	2347, 88	7306, 19 1/2	319.001, 87
4. Otwarte kredyty	4.555.434, 84	605187, 76	861917, 92	4.298.704, 68
5. Kasa { Monety srebrne	2 585 798, 93 3/4	.	2141, 23	2.583.657, 70 3/4
{ złote	43.678, 99	.	.	43.678, 99
{ Bilety Banku Polskiego	863.400, .	37500, .	.	900.900, .
{ „ Kred. Cesarstwa	2.624.695, .	404702, .	.	3.029.397, .
Złączenie (5)	6.117.572, 92 3/4	440060, 77		6.557.633, 69 3/4

za korzec warsz. (wagi pols. 226—236) zlp. 32 gr. 6 do zlp. 34 gr. 12.

Jęczmienia czterzędowego (wagi hol. 103—109) tal. 36 srgr. 15 do tal. 38 srgr. 20, czyli za korzec warsz. (wagi pol. 193—205) zlp. 23 gr. 18—zlp. 25 gr. 3.

Jęczmienia dwurzędowego (wagi hol. 113—115) tal. 38 srgr. 10 do tal. 41 srgr. 10, czyli za korzec warsz. (wagi pols. 207 do 217) zlp. 24 gr. 24—zlp. 26 gr. 24.

Grochu tal. 38 srgr. -- do tal. 42 sgr. 15, czyli za korzec warsz. zlp. 30 gr. 24 do zlp. 34 gr. 9.

Kursa zamian: Amsterdam —, Hamburg 151 $\frac{3}{8}$, Londyn 6.23 $\frac{3}{8}$, Paryż 81, Warszawa 73 $\frac{3}{8}$, Wiedeń —.

Aleksander Makowski i spółka.

Ceny targów warszawskich,
od dnia 23 do 28 maja r. b.

Pszonicy czetwert od rs. 11,40 do rs. 12,00. Żyta czet. od rs. 7,12 do rs. 6,88. Jęczmienia czetwert od rs. 5,28 do 5,52. Owsa czet. rs. 3,72 do rs. 3,84. Gryki czetwert rs. 5,40. Grochu polnego czet. rs. 6,40 do 6,96. Grochu cukrowego czet. rs. 8,20 do —. Kasza jaglana rs. 12,96, jęczmienna rs. 5,76, gryczana gruba rs. 6,48. Mąka pszenna (000) pud od rs. 2,50 do 2,55, (00) pud od rs. 2,20 do 2,25, N. I pud od rs. 1,95 do 2,00, N. II pud od rs. 1,60 do 1,65. Mąka żytnia N. I i II pud rs. 1,10 do 1,20. Kartofli czet. 1,44 do 1,60. Siana pud kop. 35 — 40. Słomy pud kop. 25 do kop. 30. Okowity garniec od rs. 1,30 do 1,35.

OGŁOSZENIA.

**ROSYJSKIE
TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ
OD OGNIA,**

założone w r. 1827.

przyjmuje wszelkie ubezpieczenia po składkach umiarkowanych

Kapitał Towarzystwa

Cztery Mil. Rub. Sreb.,

oraz fundusze zasobowe

blisko Miljon Rubli Srebrem,

Znajdują się częścią w gotowiznie, częścią w procentowych papierach publicznych, zdeponowane w Banku Państwa, i najlepszą dla ubezpieczonych przedstawiają rękojmię.

Likwidacya strat przez pożar zrzadzonych, uskuteczna się z największym pośpiechem na zasadach słusznych.

W razie sporów, Towarzystwo poddaje się wyrokom tutejszych Sądów i w tym celu obrane ma zamieszkanie prawne

w biurze Agencji Jeneralnej na Królestwo Polskie,

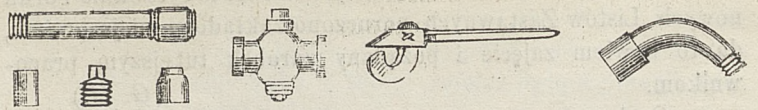
w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr 590 (nowy 11).

Ajent Jeneralny **D. ROSENBLUM.**

Ajenci Specjalni

upoważnieni do przyjmowania Ubezpieczeń:

w Błoniu	P. Bolesław Rychter.	w Łowiczu	P. Moritz Holland.
w Częstochowie	„ Leopold Kohn.	w Petrokowie	„ Edmund Tchórzewski
w Kielcach	„ Lucyan Bielski.	w Putusku	„ Władysław Żebrowski
w Kutnie	„ Herman Manitius	w Radomiu	„ Karol Piotrowski.
w Kole	„ Mściśław Ostrowski.	w Sieradzu	„ Władysław Oraczewski
w Kaliszu	„ Napoleon Popławski	w Sochaczewie	„ Feliks Ligman.
w Łomży	„ Aleksander Budohoski	w Włocławku	„ Berthold Neuman,
w Lublinie	„ Hipolit Sebowicz.	w Godlewie wiel.	P. Ludw. Godlewski
w Łodzi	„ Izidor Birbaum.		

RURY ŻELAZNE kute z muftami, do gazu, wody i pary

po $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$, 1, $1\frac{1}{4}$, $1\frac{1}{2}$, 2 cale średnicy
7, 8, 9, 12, 14, 16, 21, 32, 42, 56 kopiejek za stopę

bieżąca miary angielskiej.
Wszelkie **ŁACZNIKI** i **ODNOGI** odpowiednie do tychże rur.
RURY ŻELAZNE kute do pary z szajbami:

po 100 115 140 160 kop. za stopę bieżącą angielską.
SZRUBSZTAKI w różnych cenach.

KRAFT et KUKSZ

ulica Miodowa Nr 490/1.

KURSA GIEŁDY.

dnia 31 maja 1870 roku.

	Sto- pa o/o	RÓWNIA (pari)	Żądano	Płacono	Stosu- nek do równi na 100			
1. Papiery publiczne.								
a) Rządowe.								
R u b l e								
Polskie.	4	100	.	.	.			
Obligacje Skarbowe (r. 100. 150 500).	4	75	.	.	.			
Obligacje cząstk. (zł. 500) z kup.	5	45	.	.	.			
Cert. ban. na obl. cz. A (z. 300) z k.	0	30	.	.	.			
„ „ „ B (z. 200)	5	30	.	.	.			
Dow. Kom. Cen. Lik. (róż. sumy)	0	100	.	.	.			
Listy likw. (r. 100. 250. 500. 1000)	4	100	76,61	76,31	76 $\frac{1}{3}$			
kupon.....	.	.	.	1,89 $\frac{9}{9}$	.			
Ruskie.	5	100	.	.	.			
5-ta pożyczka (500)	5	100	152,50	151,50	151 $\frac{1}{9}$			
Pożyczka premjowa z 1864 r. . .	5	.	149,50	.	.			
„ „ z 1866 r. . .	5	.	.	101,50	101 $\frac{1}{2}$			
Metaliki (300) } lutowe	4	100	.	102	102			
„ „ } sierpniowe	4	100	.	.	.			
Bilety banku Pańs. (100 i wyżej)	5	100	90	89,50	89 $\frac{1}{2}$			
b) Towarzystw i Spółek.								
Polskie.	4	100	93,26	92,93	92 $\frac{9}{10}$			
Listy Zast. (30. 75. 150. 750. 3000	4	100	93,26	92,93	92 $\frac{9}{10}$			
„ „ „ ser. 2	.	.	.	1,74 $\frac{4}{9}$	.			
„ „ kupon	.	.	.	.	.			
Listy zastawne nowe z r. 1869 . . .	.	100	93,50	93,25	93 $\frac{1}{4}$			
„ „ kupon	.	.	.	2,18 $\frac{1}{36}$	.			
Ruskie.	5,475	100	100,75	100,50	100 $\frac{1}{2}$			
Oblig. Tow. Kred. Ziemskiego . . .	div.	60	72	71	118 $\frac{1}{3}$			
Akcje Dr. Żel. W-W. (100)	4	100	73,75	72,75	72 $\frac{3}{4}$			
„ „ W-B. (100. 150)	5	100	.	.	.			
„ „ Teresp. (100)	5	100	.	.	.			
Obligacje „ „ „ „	5	100	.	.	.			
Akcje „ „ Łódzk. (100)	5	100	.	.	.			
Ruskie.	5	100	.	.	.			
(Ruskie listy zastawne	5	125	.	.	.			
Akcje Gł. Tow. Dr. Ż. (125)	4 $\frac{1}{2}$	100	.	.	.			
Obligacje „ „ „ „								
2. Wexle.								
Berlin . . . . . (Tal. 100) 2 mies.	.	92,857	120,80	118,50	127 $\frac{2}{3}$			
Gdańsk . . . . . (100) „	.	92,857	118,50	118,35	127 $\frac{4}{9}$			
Hamburg . . . . . (M. B. 300) „	.	140,855	.	.	.			
Londyn . . . . . (Ł. 1) „	.	6,304	8,11	8,07	128			
Paryż . . . . . (Fran. 300) 2 „	.	75,214	96,75	.	.			
Wiedeń . . . . . (Gul. 150) „	.	92,857	98,10	.	.			
Petersburg . . . . . (Rub. 100) 3 „	.	100	.	98,50	98 $\frac{1}{9}$			
3. Monety.								
Półimperjał	.	5,15	.	.	.			
Napoleonor	.	5	.	.	.			
Dukat holenderski	.	3	.	.	.			
Rubel srebrny	.	1	.	.	.			
Talar pruski	.	0,92,857	.	.	.			
Gulden austriacki (papierowy) . . .	.	0,61,905	.	.	.			
Warsz. Londyn Paryż Wied. Berlin Peter. Amst. Hamb.								
STOPA (bankowa):	6 $\frac{0}{10}$	3	2 $\frac{1}{2}$	5	5	5	5	5
SKUPU: (giełdowa):	—	3	2 $\frac{1}{2}$	5	4	5 $\frac{1}{2}$	5	4